

Eddy Brasseur

authentiek schoenmaker

Foto Evelyne Sauvage

Wie ooit een encyclopedie over de Levenaars wil schrijven, mag in geen geval aan 'Den Eddy' voorbijgaan. Als schoenmaker vertegenwoordigt hij immers een uitstervend ras. Want wie kent de voornamen van zijn klanten, neemt even de tijd voor een praatje met een bijhorend drankje en blijft steeds joviaal? Een stukje lokale folklore om te koesteren, zoveel is zeker.

Tekst en foto's: Evelyne Sauvage

Een vroege doordeweekse ochtend aan de Diestsesteenweg te Kessel-Lo. In de schoenmakerij van Eddy Brasseur is er geen tijd om stilaan op gang te komen. De mensen blijven binnenstromen, met hun arm en verwachten dat Eddy hen een oplossing biedt. "Al 28 jaar zit ik in het vak en mijn klanten zijn altijd even tof gebleven", aldus Eddy. Op zijn vijftigste is Eddy meer dan ooit vastberaden om door te gaan met zijn vak dat hij enorm koestert. "Goed werk leveren aan een redelijke prijs, én met de glimlach. Ik zal er niet rijk van worden, maar dat is ook nooit mijn bedoeling geweest." Professioneel leek Eddy nochtans niet voorbestemd om als schoenmaker door het leven te gaan: van opleiding elektricien, door de crisis aan de slag als bakkershulp en op de koop toe allergisch bevonden aan zacht rubber... "Trouwens, als schoenmaker gebruik ik harde rubbers", aldus Brasseur met de glimlach. Bij toeval kwam hij nadien terecht als loontrekkende bij een Leuvense schoenmaker. "Nochtans was ik de enige die tijdens de proef in zijn handen schuurde", lacht Eddy. Later heeft hij dat pand van zijn baas kunnen kopen, een beetje verder dan zijn huidige zaak. "Het was er heel

klein en basic. Zo hadden we hadden ons bed achter de machine geplaatst. Maar als jonggehuwde heb je toch niet veel meer nodig zeker!"

"Mijn madam"

Met de gezinsuitbreiding op komst liet Eddy zijn oog vallen op zijn huidige zaak, ruim én dichtbij. Als geboren en getogen Leuenaar heeft hij nooit overwogen om hier weg te gaan. Hij woont met zijn echtgenote ("mijn madam") in Haasrode, naast zijn ouderlijk huis waar zijn moeder nu nog steeds woont. Familie is duidelijk belangrijk voor hem. "In mijn vrije tijd verzorg ik mijn moeder en rij het gras af bij mijn schoonmoeder.

Op zondagnamiddagen zijn we vaak samen met de hele familie, ook onze twee kinderen – een dochter van 22 en een zoon van 25 jaar – zijn er dan af en toe bij. Zij hebben uiteraard elk hun activiteiten en hun leven." Grote vakanties zijn ook niet besteed aan Eddy. Af en toe een weekendje aan zee met zijn vrouw om wat bij te praten en te genieten van de goede lucht, dat is meer zijn ding. "Je mag niet vergeten dat hier heel de dag werken niet echt een gezondheidskuur is", zegt Eddy. "Mijn gehoor is er ook niet echt op vooruit gegaan door de lawaaierige apparaten." Op de vraag of Eddy privé en professioneel dezelfde man is, antwoordt hij resoluut ja. "Dat is nooit anders geweest. Ik trek de lijn gewoon door." Hij voegt er nog grijnzend aan toe dat het leven één groot feest is. Maar het is niet alleen maar grappen en grollen met Eddy. Zijn uitspraken en meningen getuigen vaak van maatschappelijke bekommernis en diepzinnigheid. Eddy is goed op de hoogte van de actualiteit, bezorgd over de economische crisis en heeft een mening over

alles, zo blijkt al snel. Tegelijk blijft hij bescheiden over zijn verwezenlijkingen én kennis. Eddy vindt het belangrijk om te blijven bijleren van anderen. Immers, zo stelt hij, "de knechten van vandaag zijn de meesters van morgen".

Knechten

Maar Eddy klaagt aan dat er nog niemand knecht wil zijn en onmiddellijk hoog wil beginnen qua salaris en jobinhoud. "Het is toch de bedoeling om van elkaar te blijven leren. Als ik morgen een goede stielman bezig zie, dan vraag ik hem toch gewoon waarom hij dat op die bepaalde manier doet. 's Avonds moeten we toch gaan slapen met het idee om een beetje slimmer wakker te worden in de ochtend, niet? Maar de maatschappij geeft de mensen de tijd niet meer om te leren van elkaar.

Het moet allemaal direct opbrengen, hier en nu." Toch kan die bedenking zijn zonnig humeur niet bederven. Eddy laat dan ook geen enkele kans onbenut om te plagen en uit te dagen. Vooral de dames zullen wel al getuige geweest zijn van Eddy's uitspraken zoals 'te kleine schoenen kopen en den Eddy moet het dan maar oplossen'. "Dat maakt deel uit van mijn filosofie. De mensen krijgen een babbel, een drankje én goed afgewerkte schoenen." Ondertussen loopt de winkel goed vol. Eddy blijkt niet alleen een 'crack in zijn vak' (zoals in het groot afgedrukt in de winkel), maar tevens een echte 'multitasker': klanten bedienen, herstellingen uitvoeren, de telefoon beantwoorden, een interview met fotoshoot, prijzen meegeven aan een klant voor tombola En als Eddy zijn 'werkschort' aantrekt, ligt er alweer een mooie anekdote in het verschiet: "Je moet je handen durven vuil maken. Niet evident tegenwoordig, maar toch is het belangrijk. En dat belet natuurlijk niet dat ik buiten mijn werk graag mooi gekleed door het leven ga, inclusief de schoenen uiteraard." Een kleine rondvraag bij de aanwezige klanten leert ons even later dat Eddy gewaardeerd wordt voor zijn eerlijkheid én – bovenal – voor zijn joviale persoonlijkheid. "We zouden hem missen, den Eddy, als hij hier niet meer zou zijn", klinkt het eensgezind. Daar kunnen we ons alleen maar bij aansluiten.

